

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

1) במדבר לויא ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:

2) במדבר לו א ויקברו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: ב ויאמרו את אדני צנה ה' לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צנה בה' לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: ג והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגורל נחלתנו יגרע: ד ואם יהיה היבט לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן:

3) יהושע יז יד וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד-כה ברכני ה': יז ויאמר יהושע אל-בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד:

4) Gidon - שופטים ח:א ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדון ויריבון איתו בחזקה:

Yiftach - שופטים יב:א ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע | עברת | להלחם בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמך בידך נשךך על-דך באש:

5) במדבר לו ה ויצו משה את בני ישראל על-פי ה' לאמר כן מטה בני יוסף דברים: ז ולא-תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל-מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל:

Rav Hirsch 36:9 For every tribe with all its members are primarily to be attached to the province allotted to it. Every part of the land is primarily to be kept as much as possible stamped with the special tendency of the tribe to which it is assigned, and every tribe is to keep the speciality of that tribe as the mode of life of its members as much as possible, without exception.

6) במדבר לב:ג ויתן להם | משה לבני-גד ולבני ראובן ולחצי | שבט | מנשה בן יוסף את-ממלכת סיחון מלך האמורי ואת-ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעליה בגבלת ערי הארץ סביב:

7) אבן עזרא לב:ג ולא הזכיר עד עתה חצי שבט מנשה, בעבור היותו חצי שבט. רמב"ן לב:ג ולחצי שבט מנשה- מתחילה לא באו לפניו שבט מנשה, אבל כאשר חלק הארץ לשני השבטים ראה שהיא ארץ גדולה יותר מן הראוי להם וביקש מי שירצה להתנחל עמהם, והיו אנשים משבט מנשה שירצו בה, אולי אנשי מקנה היו ונתן להם חלקם.

8) חזקוני לב:ג ולחצי שבט מנשה- בני מנשה לא שאלו להם נחלה בארץ סיחון ועוג, רק בני ראובן וגד שאלו. אלא על ידי שאביהם גרם להם לשבטים שקרעו בגדיהם במעשה הגביע, נתנה לו נחלתו בשני חלקים בשני עברי הירדן.

אברבנל במדבר לב עמ' קנז, קנט וזה טעם בני גד ובני ראובן כי היו שניהם אחים ולא התפרדו אבל חצי שבט מנשה לא היה עמהם בתחלה כי משה חברו עמהם אח"כ... האמנם מפני שהיתה ארץ גדולה מאד והם היו עם מעט בתוכה חבר עמהם משה רבינו ע"ה בנחלה ההיא חצי שבט מנשה כי היתה הארץ ההיא כמו חמשיית ארץ כנען וארבע הידות היו לתשעת המטות וחצי המטה ולכך ראה לחבר לראובן וגד חצי שבט המנשה וכדי שתהא להם חזקה באחוזתם בנו ערים הרבה.

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

9) COUNTINGS: Bamidbar ch. 26	Bamidbar 1 & 2	Difference
Reuven 43,730-----	46,500	-2,770
Shimon 22,200-----	59,300	-37,100
Gad 40,500-----	45,650	-5,150
Yehuda 76,500-----	74,600	+1,900
Yissachar 64,300-----	54,400	+9,900
Zevulin 60,500-----	57,400	+3,100
Menashe 52,700-----	32,200	+20,500
Ephraim 32,500-----	40,500	-8,000
Binyamin 45,600-----	35,400	+10,200
Dan 64,400-----	62,700	+1,700
Asher 53,400-----	41,500	+11,900
Naftali 45,400-----	53,400	-8,000

601,730	603,550	

10) במדבר כו לג וצִלְפַּחַד בְּנֵי-חֹפֵר לֹא-הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפַּחַד מַחֲלָה וְנָעָה חֲגִלָּה מַלְכָּה וְתַרְצָה: מו וְשֵׁם בֵּת-אִשֶּׁר שָׂרָח: נט וְשֵׁם | אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכָבֵד בֵּת-לוֹי אִשֶּׁר יִלְדָה אֹתָהּ לְלוֹי בְּמִצְרַיִם וְתִלְדֶּה לְעַמְרָם אֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-מִנְשֶׁה וְאֶת מְרִים אֲחֵתָם:

במדבר כזא וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת צִלְפַּחַד בְּנֵי-חֹפֵר בְּרֹאֵם בְּרֹאֵם לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בְּרִי-יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵיהֶם נָעָה וְחֲגִלָּה וּמַלְכָּה וְתַרְצָה:

במדבר לו וַיֵּאָמֶר וַתְּהַלִּינָה מַחֲלָה תַרְצָה וְחֲגִלָּה וּמַלְכָּה וְנָעָה בָּנוֹת צִלְפַּחַד לִבְנֵי דָדֵיהֶן לְנָשִׁים:

יהושע יז ג וְלִצְלַפְחָד בְּרֹאֵם בְּרֹאֵם בְּרֹאֵם לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה לֹא-הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵיהֶם מַחֲלָה וְנָעָה וְחֲגִלָּה מַלְכָּה וְתַרְצָה:

ד"ה א: טו וּמִכִּיר לָקַח אִשָּׁה לְחַפִּים וּלְשָׂפִים וְשֵׁם אֲחֹתוֹ מַעֲכָה וְשֵׁם הַשְּׁנַי צִלְפַּחַד וַתְּהַלִּינָה לְצִלְפַּחַד בָּנוֹת:

11)	Bnot Tzelufchad (Num. 27)	Pesach Sheni (Num. 9)
Approach Moshe with a problem.	א וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת צִלְפַּחַד בְּרֹאֵם בְּרֹאֵם לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בְּרִי-יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵיהֶם נָעָה וְחֲגִלָּה וּמַלְכָּה וְתַרְצָה: ב וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָיו אֲלַעֲזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנָיו הַנָּשִׂאִים וְכָל-הָעֵדָה פָּתַח אֶהֱלִמוּעַד לֵאמֹר:	ו וַיְהִי אֲנָשִׁים אִשֶּׁר הָיוּ טְמֵאִים לִנְפֹשׁ אָדָם וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרָבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָיו אֶהֱרֹן בַּיּוֹם הַהוּא:
Their complaint: They don't want to be left out!	ד לָמָּה יִנְרַע שֵׁם-אֲבֵינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אִין לוֹ בֵּן וְתָנָה לָנוּ אֲחֵזָה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבֵינוּ:	ז וַיֵּאמְרוּ הַנָּשִׁים הַהֵמָּה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לִנְפֹשׁ אָדָם לָמָּה נִנְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת-קָרְבָּן ה' בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
Moshe doesn't know, so he turns to G-d for the answer:	ה וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-מִשְׁפָּטוֹן לִפְנֵי ה':	ח וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה עֲמַדוּ וְאַשְׁמְעָה מִה-יִצְוֶה ה' לָכֶם:
G-d gives the answer to Moshe and instructs him to relay his answer to the Jewish people.	ו וַיֵּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ז כֹּן בָּנוֹת צִלְפַּחַד דִּבְרַת נָתַן וְתַתֵּן לָהֶם אֲחֵזָה נְחִלָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבֵיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת-נְחִלַת אֲבֵיהֶן לָהֶן: ח וְאֵל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי-יָמוּת וּבֵן אִין לוֹ וְהַעֲבַרְתָּם אֶת-נְחִלָתוֹ לְבֵיתוֹ:	ט וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: י דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-יָהִי טָמֵא לִנְפֹשׁ אוֹ בְּדַרְדַּר רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לָהּ: יא בַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל-מִצְוֹת וּמִרְיִם וְאֲכָלָהּ:

12) במדבר כזג אֲבֵינוּ מֵת בְּמִדְבָר וְהוּא לֹא-הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעֲדִים עַל-יְהוָה בְּעֵדוֹת קָרַח כִּי-בִחְטָאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא-הָיוּ לוֹ:

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

13) גמרא סוכה כה-כה: והעוסק במצוה פטור מן המצוה מהכא נפקא? מהתם נפקא, דתניא: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם וכו' אותם אנשים מי היו? נושאי ארונו של יוסף היו, דברי רבי יוסי הגלילי, רבי עקיבא אומר: מישאל ואלצפן היו שהיו עוסקין בנדב ואביהוא. רבי יצחק אומר: אם נושאי ארונו של יוסף היו - כבר היו יכולין ליטרה, אם מישאל ואלצפן היו - יכולין היו ליטרה. אלא עוסקין במת מצוה היו, שחל שביעי שלהן להיות בערב פסח.

14) יהושע יז ד ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני | והושע בן-נון ולפני הנשיאים לאמר ה' צנה את-משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל-פי ה' נחלה בתוך אחי אביהו:

15) יהושע יז ו ויגשו בני-יהודה אל-יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן-יפנה הקניז אתה ידעת את-הדבר אשר-דבר ה' אל-משה איש-האלהים על אדותי ועל-אדותיך בקדש ברנע: יב ועתה תנה לי את-ההר הזה אשר-דבר ה' ביום ההוא כי-אתה שמעת ביום ההוא כי-ענקים שם וערים גדלות בצרות אוילי ה' אותי והורשתים כאשר דבר ה': יג ויברכהו יהושע ויתן את-חברו לכלב בן-יפנה לנחלה:

יהושע כא א ויגשו ראשי אבות הלויים אל-אלעזר הכהן ואל-יהושע בן-נון ואל-ראשי אבות המטות לבני ישראל: ב וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר ה' צנה ביד-משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו:

16) רש"י כזא למשפחות מנשה בן יוסף. למה נאמר? והלא כבר נאמר בן מנשה, אלא לומר לך, יוסף חבב את הארץ, שנאמר "והעלתם את עצמתי" וגו' (בראשית נ) ובנותיו חבבו את הארץ, שנאמר תנה לנו אחזה, וללמדך שהיו כלם צדיקים...

17) מלבים כזא ור' נתן לשטתו שאמר (בסי' ט"ז) שצלפחד היה מן האומרים נתנה ראש ונשובה מצרימה ומלמד צדקת בנותיו שלא למדו ממעשיו.

18) במדבר כז ג אבינו מת במדבר והוא לא-הלה בתוך העדה הנועדים על-ה' בעדת-קרח כי-בִּהְטְאוּ מוֹת וּבָנִים לֹא-הָיו לוֹ: ד למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו:

19) Tamar: בראשית לח: ויאמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחיך ויגם אתה והקם זרע לאחייך:

הכתב והקבלה לח: כו צדקה ממני. כי מה שעשתה היא היה בדעת ויראת שמים, לא לתאוה גופנית דא"כ למה לא הלכה אחרי הבחורים, ומה לה להזדקק עם איש גדול בשנים, אבל בראותה כי לא נתנה לשלה, חשבה מחשבת מצוה להתייבם מאבי בעלה המת ולקיים זרע ממני, וכונתה לשם שמים היתה.

20) רות ד ה ויאמר בעז ביום-קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת-המת קניתי [קנייתה] להקים שם-המת על-נחלתו: ט ויאמר בעז לזקנים וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך ואת כל-אשר לכליו ומחלו מיד נעמי י וגם את-רות המואביה אשת מחלו קניתי לי לאשה להקים שם-המת על-נחלתו ולא-יפרת שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:

21) בראשית לח: כו ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי-על-כן לא-נתתיה לשלה בני ולא-יסף עוד לדעתה:

רות גי ויאמר ברוכה את לה' בחיי היטבת חסדך האחרון מן-הראשון לבלתי-לכת אחרל הבחורים אם-דל ואם-עשיר:

במדבר כז: ויאמר ה' אל-משה לאמר: ז פן בנות צלפחד דברת ונתן ותתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהו להו:

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

22) Rav Hirsch 27:4: However, in the case of Tzelofchad the perpetuation of his name would come to an end... and the extraordinary opportunity for its perpetuation through the distribution of the land in the names of the family would be lost and his name would cease to be remembered.

23) Rav Elchanan Samet- VBM- Pinchas: Were the Daughters of Tzelofchad Early Jewish Feminists: When a man settles his ancestral portion, builds on it his family, and leaves it to his children after him, he succeeds in establishing "his name forever"... There is no greater evil in the life of such a man than if, when he passes away, he has no continuity and his name is lost. This evil can occur to a man in one of two ways - either by his being separated from his ancestral portion in one way or another, or by his death without children... The mitzva of yibum is designed to provide children for one who has no children, so that "his name not be erased from Israel." **That is exactly the argument of Tzelofchad's daughters. Our father DID leave descendants - five daughters - and those daughters are capable of continuing the familial continuity generation after generation by marrying and having children and grandchildren, all of whom will be direct descendants of Tzelofchad. They will not be without a portion. The husbands of the daughters of Tzelofchad will be the owners of the land and they will pass it on to their children... They were not motivated by their own rights.. but something else entirely - the concern for the name, the memory, the continuity of their father, which will continue to exist through his daughters and grandchildren who will live on the land which he received from God... In several of the stories of Tanakh which revolve around the need to establish a "name," we find that women are at the front of the battle.** We can mention several examples. Tamar struggled to fulfill the yibum obligation in the family of Yehuda. Ruth brought about the redemption of the lands of Machlon, which will serve to maintain Machlon's name... **The daughters of Tzelofchad join this distinguished gallery, struggling for the rights of the dead man in their family to have his name be established over his portion.**

24) במדבר לו י כאשר צוה ה' את משה בן עשו בנות צלפחד: יא ותהיינה מחלקה תרצה וחלקה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: יב ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: יג אלה המצוות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ידן ירחו: פ פ פ

25) גמרא בבא בתרא קכ. תנא דבי רבי ישמעאל: **בנות צלפחד שקולות היו,** שנאמר: ותהיינה, הויה אחת לכולן. אמר רב יהודה אמר שמואל: **בנות צלפחד הותרו להנשא לכל השבטים,** שנאמר: , לטוב בעיניהם תהיינה לנשים, אלא מה אני מקיים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים? **עצה טובה השיאן הכתוב, שלא ינשאו אלא להגון להן.**

Rav Hirsch Bemidbar 36:10-12 This definite information that all the daughters of Zelophehad married according to what they had been told, within their paternal tribe would endorse the opinion given on v. 6, **that this had been told them only as "a piece of good advice" so that they could have acted differently without any detriment or having acted against the law. All the more must it be reckoned to their credit that all of them acted in accordance with what had been pointed out to them was in the best national interests.**

מלבים לויה ויצו משה- אבל ה' לא הסכים רק על טענת השבט שלא ינשאו לשבט אחר שבוה יתקלקל הגורל שקבע לכל שבט מחוץ בפי עצמו, אבל על טענת המשפחה שלא ינשאו גם למשפחה אחרת לא הסכים עמהם..

מלבים לויה ותהיינה מחלה תרצה- בא סדרן מחלה נועה חגלה ומלכה ותרצה וכאן שינה סדרן כפי ההבדל שהיה בנשואין שלהן, **ששלו הראשונות שהם מחלה תרצה וחגלה היו לבני דדיהן לנשים, ומלאו בקשת בני משפחתם** וקצת מהן דהיינו מלכה ונועה ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים- ר"ל לא לבני דודיהן שהם משפחת חפר, רק למשפחה אחרת ממשפחת בני מנשה.

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

27) גמרא בבא בתרא קיט: תנא: בנות צלפחד חכמניות הן, דרשניות הן, צדקניות הן... צדקניות הן - שלא נישאו אלא להגון להן... מתוך שצדקניות הן נעשה להן נס כיוכבד, דכתיב: וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי,

28) אוצר מדרשים (אייזנשטיין) פנחס בן יאיר כ"ג נשים ישרות גדולות בצדקות היו בישראל, ואלו הן: שרה רבקה רחל ולאה, יוכבד מרים, ה' בנות צלפחד, דבורה, אשת מנחם, חנה, אביגיל, אשה התקועית היא אשה חכמה, האלמנה של אליהו, השונמית, יהושבע, חולדה, נעמי, ואשה אחת מנשי בני הנביאים (מ"ב ד'), ואסתר המלכה.

29) ילקוט שמעוני תורה פרשת פינחס רמז תשעג ותקרבה בנות צלפחד, כיון ששמעו בנות צלפחד שהארץ מתחלקת לשבטים אבל לא לנקבות, נתקבצו כולן זו על זו ליטול עצה, אמרו לא כרחמי בשר ודם רחמי המקום, בשר ודם רחמינו על הזכרים יותר מן הנקבות, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן אלא על הזכרים ועל הנקבות רחמינו על הכל שנאמר נותן לחם לכל בשר, נותן לבהמה לחמה, ואומר טוב ה' לכל.

30) כלי יקר במדבר פרק כו אבל נשים היו כי לא נגזרה גזירת מרגלים כי אם על האנשים לפי שהאנשים היו שונאים את הארץ והיו אומרים ניתנה ראש ונשובה מצרימה (במדבר יד ד) אבל הנשים היו מחבבות את הארץ שכן בנות צלפחד אמרו תנה לנו אחוזה... וארץ ישראל מסוגל בזה שאין הארץ סובלת זימה כמו שנאמר בפרשת עריות (ויקרא יח כה - כז) כי את כל התועבות עשו אנשי הארץ ותקיא הארץ את יושביה, וכבר כתבנו למעלה שהאנשים היו פרוצין בעריות ועל כן שנאו את הארץ, אבל הנשים היו כשרות וצנועות.

כלי יקר במדבר כז ומזה טעם היו האנשים שונאים את הארץ, לפי שהיו אבירי לבב הרחוקים מצדקה, לא היה להם חפץ רצון לילך ממקום הפטור למקום החיוב ובפה מלא אמרו כן זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם (יא,ה) ודרשו בספרי חנם מן המצות, וביאור הדבר שהיו אוכלים בלא תרומות ומעשרות... לפי שכל אלו פטורין מן המעשר בחוץ לארץ... אבל הנשים של אותו דור צדקניות היו והיו אוהבים הצדקה הן מצות חלה המיוחדת לנשים ותלויה בארץ, הן שאר תרומות ומעשרות על כן היו אוהבים את הארץ לילך למקום החיוב... וזהו שאמרו רז"ל (סוטה יא): בזכות נשים צדקניות שהיו באותו דור נגאלו אבותינו ממצרים, רצה לומר בזכותם יצאו ממקום הפטור למקום החיוב... וכן אמרו רז"ל (ב"ב קיט:): על בנות צלפחד שהיו צדקניות והיינו לפי שהיו אוהבים הצדקה על כן אמרו תנה לנו אחוזה.

כלי יקר שמות פרק לה ויבואו האנשים על הנשים. המפרשים אמרו שהוא כמו עם הנשים והודיע צדקת הנשים שהסכימו ליתן תכשיטיהן, ונראה לומר כי זה באמת שבח להן כי מן הדין לא היו צריכין ליתן תכשיטיהן כי בשלמא האנשים שפרקו נזמיהם ועשו ממנו העגל הוצרכו ליתן נזמיהם ותכשיטיהן לכפר על נפשותיהם, אבל הנשים שלא רצו ליתן תכשיטיהן במעשה העגל אם כן אינן צריכין לכפרה ולמה יתנו תכשיטיהן, ומכל מקום מחמת חיבת הקודש לא נמנעו מליתן.

31) במדבר רבה פרשה כא: ותקרבה בנות צלפחד, אותו הדור היו הנשים גוזרות מה שאנשים פורצים שכן את מוצא שאמר להן אהרן (שמות לב) פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם ולא רצו הנשים ומיחו בבעליהן שנאמר ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב וגו' והנשים לא נשתתפו עמהן במעשה העגל. וכן במרגלים שהוציאו דבה (במדבר יד) וישבו וילינו עליו את כל העדה ועליהם נגזרה גזירה שאמרו לא נוכל לעלות אבל הנשים לא היו עמהם בעצה שכתוב למעלה מן הפרשה (במדבר כו) כי אמר ה' להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפונה איש ולא אשה על מה שלא רצו ליכנס לארץ אבל הנשים קרבו לבקש נחלה בארץ לכך נכתבה פרשה זו סמוך למיתת דור המדבר שמשם פרצו האנשים וגדרו הנשים.

32) גמרא סוטה יא: דרש רב עזירא: בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור - נגאלו ישראל ממצרים.

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

33) Rabbi Michael Hattin- VBM: Pinchas: The Daughters of Zelofchad:

It does not come as a surprise that in Rabbinic literature, the daughters of Zelofchad are unanimously perceived in a positive light... For the Rabbis of the Midrash, the audacity and determination of Zelofchad's daughters was not only a statement about their great personal desire to be actively involved in the task of settlement about to unfold, **but, more importantly, indicative of the spirit of all of the women of Israel.** While the men of Israel fretted and feared the report of the Spies and brought ruin upon themselves by rejecting the gift of the land, the women had remained steadfast, for they knew that God's word would be fulfilled... **For forty years, the women of Israel had patiently waited for the expiration of the decree pronounced in the aftermath of the sin of the Spies.** While not directly subject to its lethal impact, they had nevertheless suffered its harsh side-effects, confined to the oblivion of the wilderness while all around them the men-folk perished. **But during that time, they had never ceased to hope for better days.** The men, in the meanwhile, could only bemoan their bitter fate, waiting for the dry, desert dust to swallow them up without a trace. Finally, that generation drew to a close and the people found themselves camped on the outskirts of Canaan. **With the land about to be divided up among the male offspring of those ungrateful fathers, the daughters of Zelofchad stepped forward, speaking not for themselves but for all of the women of Israel. "What about us?", they exclaimed. "what about our faithfulness and trust? What about our love of the land? Shall our mothers' forty years of patience go unrewarded?"** God, of course, responded in perfect concord with His justice and love: "The daughters of Zelofchad speak correctly! You shall surely assign them a portion of land among their father's brothers, and you shall transfer their father's portion to them...." The palpable pride contained in His words, addressed to five courageous young women but intended for all of Israel to hear, may yet inspire us today. **While all around us there is despair and foreboding, weariness of the struggle but uncertainty about how to proceed, the daughters of Zelofchad provide us with hope: God's promise, though it may be delayed, and we may yet suffer setbacks for fearing to trust in Him, will not go unfulfilled. One day, the land will be apportioned among the people and Israel shall settle it.**

34) במדבר כז א ותקראנה בנות צלפחד בן-תפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף
ואלה שמות בנותי מחלה נעה וחסלה ומלכה ותרצה: **בַּת־עֲמֹנָה לְפִנֵּי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי**
הַנְּשִׂאִים וְכָל־הַעֵדָה פָּתַח אֱהִל־מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּלְמָה יִגְרַע שֵׁם־אֲבִינוּ מִתּוֹדַת מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶן וְתִנְה־לָנוּ
אֲחֵזָה בְּתוֹדַת אֲחֵי אֲבִינוּ: ה' וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה:

במדבר לו א ויקראו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: ב ויאמרו את אדני צנה ה' לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני
ישראל ואדני צנה בה' לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותינו: ג והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים
ונגרה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה להם ומגרל נחלתנו יגרע:

35) במדבר כז ו ויאמר ה' אל-משה לאמר: ז כן בנות צלפחד דברתן נתן נתנו להם אחת נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת אביהן להן:
במדבר לו ה ויצו משה את בני ישראל על-פי ה' לאמר כן מטה בני יוסף דברים: